

Rost Andrea pörköltjét is imádja a férje

Először éneklő színpadon Liu szerepét Rost Andrea, akit a Turandotban ma és holnap este láthat a közönség a szabadterin. Világjáró szopránunkat az íjászat is izgatja – és szívesen részt venne egy kísérleti koncerten a Dóm téren.

SZEGED
HOLLÓSI ZSOLT

Szerepkört vált Rost Andrea: világsiker hozó régi hősnőt, Susannát, Gildát fokozatosan fajsúlyosabb figurákra, a Grófnóra, Mimire, Liura és Cso-cso-szánra cseréli. Brüsszel és Japán közt – ma és holnap este – a Dóm téren is fellép: a Turandotban Puccini leglíraibb figuráját, Liut kelti életre.

– Amikor megérkeztem Szegedre, az jutott eszembe, hogy ezt a fantasztikus alföldi napsütést, ezeket az illatokat utoljára gyermekkoromban, Szolnokon élvezhettem. A nemzetközi pályafutás fontos, ott kell lenni a legrangosabb operaházakban, de jót tesz az ember lelkének, ha itthon is énekel. Az alföldi városoknak különleges hangulatuk van, biztosan azért, mert

Kísérleti koncert

– Arról beszélgettünk a kollégákkal, hogy az 1930-as években, a szabadterei játékok első korszakában még hangosítás nélkül játszották itt az operákat. Varázslatos lenne legalább egy koncert erejéig kipróbálni, milyen a Dóm tér természetes hangzása. Szívesen eljőnnék én is énekelni – hangsúlyozza Rost Andrea, aki azt reméli, hogy sikerül időpontot egyeztetnie a szegedi színházzal, így a következő évadban Mimiként is láthatja majd a szegedi publikum.

Könnyebb volt nekem, még csak zenész sem volt a családban. Szerencsére a lányom muzikális, tehetséges, szép színű a hangja, a tanára szerint igazi koloratúrszoprán. Lehet, hogy teljesül az az álmom, hogy a színpadon a lányom játssza az anyámat, azaz a varázsfuvolában ő az Éj királynőjét énekelem, én pedig Paminát. A fiamból nem lesz muzsik, bár egy nemzetközi iskolába járt Berlinben, és remekül dobolt az osz-

Halászlé túrós csuszával. – A férjem még nálam is jobban szereti a magyar konyhát, gyakran főzök neki pacalpörköltet jó erősen. A 2004-es Dóm téri koncert másnapján elmentünk a Kiskőrössi halászcárdába haltepertőt, halászlét és túrós csuszát enni; a férjem utána azt mondta: jó, hogy nem szegedi vagyok, mert akkor ide járnánk haza, mindig ezeket kérné, és jól meghízna – mondja jellegzetes csilingelő kacagásával a diva.

a gyökereim Szolnokhoz és a Jászsághoz kötnek – mondja a képzőművész férjével évek óta Berlinben élő Rost Andrea. – A fiam után a lányom is kiköltözik hozzánk, csak édesanyám marad Magyarországon. Hozzá gyakran hazajárok. Pablo Casals – aki a Franco-korszakban évtizedeket töltött Spanyolországtól távol – egyszer azt mondta: „Csak az tud magasra szárnyalni, aki biztos lábakon áll a hazája földjén.” Nekem a magyar népzene, Bartók, Kodály és Ligeti muzsikája ropant fontos. Legutóbbi lemezemen is tőlük énekelek. A legnépszerűbb operákból már számtalan felvétel készült, a külföldi zenerajongók hálásak azért, ha valami újat, számukra ismeretlen muzsikát kapnak. Ezért mindig meghiúsult sikert hoznak a magyar művek.

Most a Várnász komponistája, Szokolay Sándor ír Rost Andreának új dalokat – szeretne egy olyan lemezt készíteni, amelyen kortárs magyar szerzők, Szokolayn kívül Kurtág, Ligeti és Eötvös dalait éneklő. Ezt misszióknak tekinti. Valószínűleg leánya is követi a pályán. – Nehéz neki, teherterhelés számára, hogy én vagyok az édesanyja, az édesapja pedig zongorista.

Rost Andrea a Reökben beszélgetett a közönséggel. FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

TELT HÁZAT VONZOTT AZ ÚJ VARÁZSLÓFILM ÉJFÉLI PREMIERJE SZEGEDEN

Kígyótól bűvölt Harry Potter-rajongók

A vadaspark óriáskígyója is a filmet reklámozta. FOTÓ: SEGESVÁRI CSABA

Harry Potter kedvenc állata, bagoly ugyan nem huhogott a rajongókra, de Voldemorté, egy óriáskígyó megjelent szerda éjjel az új Potter-film szegedi bemutóján. Volt, aki megjed, hogy a moziból kilépve rossz sírre tévedt, más pedig üldözésbe kezdett, mert varázslata nem hatott.

SZEGED
TOMBÁZ RÓBERT

– Jó estét! Meg lehet ám simogatni – biccentett fejével az alkarrjára tekeredett 8 éves nőtény óriáskígyó felé a Belvárosi mozi előtt ücsörgő Bereznai András szerda éjjel. Nem kellett nagyon biztatni a köréje seregülőket – mindenki kéjes borzongással simogatta a másfél méteres, nyugodt jószágot.

A vadaspark munkatársa a legújabb Harry Potter-film éjféli, premier előtti vetítésére hoz-

ta magával a gonosz antihős, Voldemort kedvenc állatának egyik példányát. A „rutinos simogatós kígyó egy négyórás műszakot is simán kibír” – hallottuk –, nem úgy, mint Harry Potter jelképe, a bagoly, amelyet a szervezők szintén szeretnek volna bemutatni a mozi előtt. A bagoly viszont kényes állat, rosszul bírja a tömeget – így a Vaszy téren átmenetileg Voldemort került fölénybe.

– Hú, én most ott jöttem ki, ahol be kellene menni? Ilyenkor mi van? – kérdezte mosolygva egy fiatalember, aki egy olyan szalagfüggönyön át jött ki a mo-

ziból, amelyen a bemenő irányból a 9 és háromnegyedik vágány látszik. A sztoriban erről a mágikus vágányról indul a főhősök vonata a Roxfort suliba. Megnyugtattuk a fiatalot, hogy egyelőre még a valóságban jár.

Valahol viszont mélyen a fantáziavilágban járt az a kislány, aki egy „varázspálcával” a kezében üldözött az előtérben egy kisfiút, mert az nem fagyott meg, pedig ráolvasott.

– Mindegyik filmet láttam, egytől négyig meg is van, de amúgy nem vagyok Harry Potter-rajongó. A varázslás mint életforma viszont nagyon ér-

dekes – magyarázta az aulában felállított potteres komputerjátékot nyomkodó, 12 év körüli Nacsza Bence, aki a kései időpont ellenére egyáltalán nem tűnt álmosnak. Akárcsak a többi gyerek – szüleikkel, idősebb testvéreikkel igazgottan vártak a kezdést.

– A fiam biztatására én is elolvastam minden regényt, és nagyon tetszett. Úgyhogy elkísértem, és én is megnéztem vele az új filmet – mondta a szemüvegben egészen potteres arcú, hetedikes Józsa Kornél anyukája. A kissrác vállalja, hogy rajongó: tízszer olvasta végig a könyvsorozatot, és minden ünnepi alkalomra valamilyen potteres dolgot kér. Így kapta a rajta lévő, „Potter 007” feliratú sportmezt is – amit büszkén viselt a régen várt bemutatón.

FOTÓK a témáról az interneten! www.delmagyar.hu

Éjféli telt ház. A szerda éjféli vetítés telt házas volt, összesen 539-en látták az ország első vidéki Harry Potter és a Félvér Herceg bemutóját a szegedi Belvárosi moziban. A két és fél órás, horrorelemekkel alaposan megspékelt filmet augusztus közepéig vetíti a Belvárosi mozi, de a plázáiban is látható.

Ötven éve dobol a szabadterin

A szabadterei játékok 1959-es újraindítása óta minden nyáron a Dóm téren dolgozott a szimfonikusok zenekari ütőművésze, Bárkányi Pál, aki a mostani Turandotnál búcsúzik a fesztiváltól.

SZEGED
MUNKATÁRSUNKTÓL

Egyetlen ember maradt a szabadterin, aki már ötven évvel ezelőtt, a játékok 1959-es újraindításakor is ott dolgozott, és az elmúlt évtizedekben is folyamatosan aktív résztvevője volt a produkciók megszületésének.

– Húszéves voltam akkor, országos szenzációnak számított a fesztivál újraindítása, hiszen máshol nem létezett még szabadterei. Minden anyagi és művészi forrást Szegedre összpontosítottak. Simándy József címszereplésével Erkel operája, a Hunyadi László volt a nyitóelőadás. Vaszy Viktor dirigálta, akinek a lelkesedése mindenkit magával ragadott. Az ő keze alatt kezdtem a zenekari pályafutásomat, először mint kiegészítő, majd mint teljes jogú tag – meséli a Turandot

Bárkányi Pál ütőművész a doboknál – a Turandot a búcsúfellépése a szabadterin. FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

éjszakai próbaszünetében a régi idők tanúja, a 70 éves Bárkányi Pál, a szimfonikusok ma is aktív szólamvezetője.

– Vaszy hihetetlenül értett mindenhez, ami az operával kapcsolatos. A világ legnagyobb énekeseivel is azonnal megtalálta a hangot, mindenki respektálta mint karmestert. Bár sokan zsarnoknak tartot-

ták, én azt is láttam, amikor el-sírta magát vezénylés közben. Olyan fantasztikus pillanatokat tudott teremteni, hogy nekem is sokszor kibuggyant a könnyem. Óriási presztízs volt akkoriban a szabadterin dolgozni, az Operaház kórusa járt le énekelni, a kiegészítő muzsikusok pedig a rádiózenekarból jöttek. Régen a hangosítás is emberközelibb volt, mint a mai, agyon-elektronizált csúcstechnika. A széksorok alá hangszórókat tettek, bár nem voltak mikrofonok, csak színpadi mikrofonok, mégis tökéletesnek tűnt a hangzás. A mai hangosítás sok felesleges zajt is begyűjt, jobban torzítja a hangszereket, az énekesek hangját.

Bárkányi Pál számára emlékezetes előadás volt az 1962-es Aida, amelyben a Metropolitan tagja, Margaret Tynes énekelte a címszerepet és Svéd Sándor volt Amonasro. – 1963-ban a világhírű tenorista, Bruno Prevedi énekelte A trubadúr Manricóját. Az egyik előadást félbeszakította az eső, hétfőn tartották az esőnapot, ám Prevedi megfázott, és

berekedett. A Brankovics Györgyben fellépő Simándy József épp itt volt Szegeden, őt kérték meg, hogy ugorjon be helyette. Akkor sikerült, hogy legalább hatszor el kellett énekelnie a Strettát. Óriási ünneplést kapott, mert győzte hanggal. Ezekért a felejthetetlen pillanatokért érte meg itt muzsikálni – összegez Bárkányi Pál, aki a mostani Turandotnál búcsúzik.

Tűzoltók a zenekari árokban

Az egyik Aida-előadáson irgalmatlan nagy esőfelhők gyülekeztek, amint kezdeni szeretnünk volna, leszakadt az ég. Bemondták, hogy egy-két órán belül eláll az eső, és mindenképp megtartjuk az előadást. Amikor a kezdéshez szólítottak bennünket, lábszárközépig állt a víz a zenekari árokban. A tűzoltóknak kellett kiszivattyúzniuk. Éjjel három órára lett vége az előadásnak, de a közönség lelkesen kitarított – emlékezik az ütőművész.